

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg er ikke helt klar over, hvorvidt Venstres ordfører overhovedet ikke har hørt efter, hvad arbejdsministeren sagde. Arbejdsministeren henviste specifikt til den undtagelsesbestemmelse, der blev nævnt, og understregede specifikt, at det bl.a. var med udgangspunkt i den undtagelsesbestemmelse, at han ville gå i gang med det arbejde, som han lagde op til.

Det er det, som vi i Det Radikale Venstre siger at vi er fortrøstningsfulde ved at der også kommer et godt resultat ud af, så vi kan opnå de to ting, som jeg gerne vil understrege endnu en gang. Det kan godt være, at det ikke er det samme hensyn, som man har hos Venstre og De Konservative, men det har vi i hvert fald fra Det Radikale Venstres side, nemlig på den ene side så stor fleksibilitet som overhovedet muligt, og på den anden side, at vi også har nogle beskyttelsesmuligheder.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Der var ét spørgsmål, jeg ikke fik svar på: Hvorfor i alverden bliver man så ved med at give EU skylden for det her makværk? Det har jo intet med EU at gøre. Som det bliver sagt, er der en undtagelsesbestemmelse. Den har eksisteret al den tid, arbejdstidsdirektivet har eksisteret. Alligevel har man lavet en bekendtgørelse den 15. januar 2000, og nu er det pludselig et eller andet med EU, og vi skal slås oven i hovedet med EU.

Denne sag og ønsket om fleksibilitet har intet med EU at gøre. EU har sikret mulighed for fleksibilitet, når vi taler om hjemmearbejde.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Anders Samuelsen og derefter er det fru Jette Gottlieb som ordfører.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Niksen, bliver jeg desværre nødt til at sige. Sådan forholder det sig desværre ikke. Man bliver nødt til at fastholde synet på direktivet, at det er direktivet, som er udgangspunkt for det her i den situation, som vi står i her i dag. Der er lagt op til undtagelsesmuligheder, men det er stadig væk under forudsætning af, om det er kontrolerbart eller ikke kontrolerbart.

Derfor er det relevant at henvise til det, eftersom det er den fortolkning, som svenskerne har

lagt sig op ad, og det er den fortolkning, som de lærde, de, der rådgiver om det her, også lægger sig op ad. Her taler jeg ikke kun om de danske, men også om dem, som den svenske regering har lænet sig op ad. Men det giver nogle meget, meget fleksible muligheder. Det er dem, jeg synes vi skal forfølge, men samtidig sørge for, at vi altså lever op til det, som faktisk står i direktivet.

Jette Gottlieb (EL):

Først og fremmest vil jeg minde forslagsstillerne om, at arbejdsmiljøloven har den grundlæggende funktion at sikre de ansattes sundhed og sikkerhed, og det er altså en beskyttelse af lønmodtagerne. Det er udgangspunktet.

I de her år er arbejdsmarkedet i hurtig udvikling, f.eks. presser arbejdsgiverne på for stadig mere fleksible arbejdstider. Det er sådan, uanset hvor arbejdet foregår, om det foregår i en virksomhed eller derhjemme. Men antallet af hjemmearbejdspladser er stigende. De fleksible arbejdstider er i sig selv en trussel mod arbejdsmiljøet, ikke mindst de deraf følgende psykiske belastninger ved at skulle stå til rådighed på forskellige tider af døgnet og ved i større udstrækning at arbejde alene uden det sociale fællesskab, som utallige undersøgelser har vist er et afgørende plus ved at gå på arbejde.

Regler om hviletid og fridøgn har først og fremmest som funktion at sikre sammenhængende perioder, hvor man får mulighed for rekreation. Og det er vigtigt under alle omstændigheder, også uanset hvor man arbejder. At reglerne for især særlig udsatte grupper ikke er gode nok, er så en helt anden historie.

Men når vi nu med det her beslutningsforslag ser på den voksende gruppe af ansatte, der arbejder helt eller delvis hjemme, skal én ting være klar: Udgangspunktet må under ingen omstændigheder være, at reglerne skal tilpasses arbejdsgivernes behov for fleksibilitet eller det internationale kapitalmarkeds behov for det samme. Udgangspunktet er menneskets behov for sundhed og sikkerhed i arbejdet, og det gælder så, hvad enten de arbejder hjemme eller ude. Og derfor er der absolut ingen grund til at lave særlige undtagelser for hjemmearbejde.

Når forslagsstillerne så henviser til omsorg for børnefamilierne, så må jeg sige: Det rammer altså ved siden af. Netop sikringen af hviletid og fridøgn er en afgørende forudsætning for et fornuftigt familieliv. Til det skal man så tilføje, at vi i øvrigt er tilhængere af, at arbejdstiden